'കരുണം' ഒരു ദുരന്തരസം

വ്യാപാര സിനിമയുടെ ധാരാളിത്തത്തോടും വികലമായ സമവാക്യങ്ങളോടും ഇടഞ്ഞ് കലഹിക്കുന്നത് ജയരാജ് എന്ന ചലചിത്രകാരന്റെ സ്വഭാവമാണ്. ഈ കലഹമാണ് കരുണം എന്ന അഭ്രകാവ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവം. മറ്റൊന്നുകൂടിയുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമുഖത്തെ വിശ്വാസത്തിലെടുത്ത് ജയരാജ് അവതരിപ്പിച്ച ആദ്യസിനിമയാണ് ഇത്.

ഇതുവരെ ജയരാജ് അണിയിച്ചെടുത്ത ക്യാമറക്കാഴ്ചകളെല്ലാം വൈകാരികതയുടെ കടുംനിറത്തിലായിരുന്നെന്നുമാത്രമല്ല യഥാർത്ഥജീവിതത്തിന്റെ സ്വാഭാവികതയെ ഒഴിച്ചുനിർത്തുന്നതും ആയിരുന്നു. വളരെ വിരളമായ വ്യക്തിമുഖങ്ങളെ അടിച്ചുപരത്തി സിനിമയാക്കുന്ന മന്ത്രമായിരുന്നു പലതും. പക്ഷേ 'കരുണം' വ്യത്യസ്തമായ ഒരനുഭവമാണ്– വ്യക്തിമുഖം അതിന്റെ അതിർത്തി കടന്ന് സമൂഹമനസ്സിൽ ആകെ ലയിക്കുന്ന ചിത്രഭാഷയായി മാറുന്നു.ദുരന്തത്തിനിരയാകുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് സമൂഹത്തിലെ പരശതം മനുഷ്യരുടെ മുഖം ലഭിക്കുന്ന അനുഭവം. സൃഷ്ടിയുടെ അർത്ഥപൂർണ്ണമായ പരിണാമമാണിത്.

പ്രവാസികളായ മക്കളുടെ ലോകത്തുനിന്നും നിരസ്സിക്കപ്പെട്ടുപോയ വൃദ്ധരായ അച്ഛനമ്മമാർ – കൊച്ചുവേലിക്കൽ ചാക്കോച്ചനും (വാവച്ചൻ), ഭാര്യ ചേച്ചാമ്മയും (എലിയാമ്മ) .ഈ കേന്ദ്രകഥാപാത്രങ്ങൾ മധ്യതിരുവിതാംകൂറുകാരായതും ക്രിസ്ത്യാനികളായതും യാദൃശ്ചികമല്ല.

ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവാസം മധ്യതിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പാരമ്പര്യം തന്നെയാണ്. മലബാറിലേക്കുള്ള അവരുടെ സംഘടിത കുടിയേറ്റം ഓർമിക്കാം. ഇന്ന് മക്കൾ കുടിയേറുന്നത് അമേരിക്കയിലാണെന്നത് കാലത്തിന്റെ മാറിയ സാഹചര്യമായിട്ട് എടുക്കുക.

ചാക്കോച്ചന്റെ മകൻ സണ്ണിയും കുടുംബവും അമേരിക്കയിലാണ്. അവർക്ക് അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നിറങ്ങൾ. അതിന്റെ പുറമ്പോക്കിലാണ് അച്ഛനും അമ്മയും. മക്കളുടെ അവഗണന അവർക്ക് ഏല്പിക്കുന്നത് സ്വകാര്യമായ മുറിവുകൾ. പ്രായമായവരുടെ അനാഥത്വം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ഈ മുറിവുകൾക്കിരയാവുന്നവർ ഏറെയാണ്.

മകൻ സണ്ണി കാണുന്ന പരിഹാരം കരുണാലയമാണ്. പണാധിപത്യസമൂഹം എക്കാലത്തും കണ്ടെത്തുന്ന പരിഹാരമാണിത്. ഇതിനുപിന്നിലൊരു മനഃശാസ്ത്രമുണ്ട്. പണംകൊണ്ട് എല്ലാം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും എന്ന ധാരണ, സമ്പാദ്യം വളരുന്നതോടൊപ്പം മനുഷ്യരെ പിടികൂടും എന്നതാണ്.

"നമ്മുടെ മക്കൾ നമ്മളെ അനാഥാലയത്തിലാക്കി " എന്ന് ചാക്കോച്ചൻ ഭാര്യയോട് പറയുന്നുണ്ട്. കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ വളർന്നുകഴിഞ്ഞ വലിയൊരു അർബുദത്തിന്റെ വേദനയും നിസ്സഹായതയും ആണ് ഈ വാക്കുകളിൽ. മക്കൾ കൈവിട്ട വൃദ്ധ ദമ്പതികളെ ഏറ്റെടുക്കാൻ മനസ്സുകാട്ടുന്ന പാക്കരൻ എന്ന ദരിദ്രയുവാവ്. എവിടെയാണ് നന്മ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരവുമാണ്. കരുണാലയത്തിന്റെ ശുപാർശക്കാരനായി മകനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന പുരോഹിതവേഷമാകട്ടെ ആധുനികപൗരോഹിത്യം ആരുടെ പക്ഷത്താണ്–കാരുണ്യത്തിന്റേയോ, പണത്തിന്റേയോ– എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കരുണാലയത്തിൽ വെച്ച് ചാക്കോച്ചൻ മരിക്കുന്നതോടെ ചേച്ചമ്മ അവിടെനിന്ന് ആരുമറിയാതെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധിമാന്ദ്യം ബാധിച്ച കുട്ടികൾക്കായുള്ള അനാഥാലയത്തിലാണ് യാത്രതീരുന്നത് '.വാർദ്ധക്യം രണ്ടാം ബാല്യ' മാണെന്ന ആശയത്തെ മനോഹരമാക്കുമാറ് ചേചാമ്മയുടെ മുഖത്ത് വിടരുന്ന ശൈശവകൗതുകം മനോഹരമാണ്. ആ കൗതുകത്തിലെ സത്യം പക്ഷേ മറ്റൊന്നാണ്. – ബുദ്ധിമാന്ദ്യമുള്ള ഈ കുട്ടികൾ സത്യത്തിൽ പുറത്തെ മനുഷ്യരേക്കാൾ ബുദ്ധിസ്ഥിരതയുള്ളവരാണല്ലോ എന്നത്.

'കരുണം' കാണുന്ന ഒരു മധ്യതിരുവിതാംകൂറുകാരൻ തീർച്ചയായും പറയും ഇത് അവർക്കിടയിലെ സത്യമാണെന്ന്. ഇങ്ങനെ ഒരു രചനയെ സത്യത്തിനടുത്തുനിർത്താൻ ജയരാജിന് കഴിഞ്ഞതാണ് വിജയം.ഇതിന് സഹായിച്ച ക

റച്ച് ഘടകങ്ങളുണ്ട്. ഒന്ന് ജന്മനാടിന്റെ തട്ടകത്തിൽ നിന്നും സ്വയം പെറുക്കിയെടുത്ത കഥയാണിത്. മറ്റൊന്ന് ചാക്കോച്ചൻ, ചേചാമ്മ ദമ്പതികൾക്ക് ഭാവരൂപങ്ങൾ പകർന്ന 'നടീനട

ന്മാ 'രുടെ (?) തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജയരാജ് കാണിച്ച കൃത്യത. ഒരു മേക്കപ്പുമില്ലാതെ വാർദ്ധക്യവും അതിന്റെ 'വയ്യായ്കകളും' ക്യാമറക്കണ്ണിൽ [illegible]

ബ്യം നൽകിയവർക്ക് ചാരിതാർത്ഥ[illegible]മയുണ്ട്. വാർദ്ധക്യത്തിലെ ദാമ്പ[illegible] യശബ്ദവും. രംഗങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്തലമാകുന്ന നാടൻ പാട്ടിന്റെ നേർത്ത വരികൾ [illegible]ങ്ങളുടെ പ്രതിസന്ധികൾക്ക് കൃത്യ[illegible]ണം നൽകുന്നുണ്ട്.

ജയരാജ് സ്വീകരിച്ച കഥയിൽ പുതുമയില്ല. 'സ്വർഗ്ഗം തുറക്കുന്ന സമയം' എന്ന കഥ ' ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ' എന്ന സിനിമയാക്കി എം. ടി. യും, ഐ. വി.ശശിയും . 'തിങ്കളാഴ്ച നല്ല ദിവസത്തിലൂടെ പത്മരാജനും പണ്ടേ പറഞ്ഞുപോയ പ്രമേയത്തിന്റെ തുടർച്ച മാത്രം.

അസുഖകരമായ ഒരു കാര്യം ഡബ്ബിംഗിലെ ഏണും കോണും തെറ്റുകളാണ്. ചാക്കോച്ചന്റെയും ചേചാമ്മയുടേയും ചുണ്ടുകളുടെ ചലനങ്ങളും ഡബ്ബ്ചെയ്ത് ചേർത്ത സംഭാഷണങ്ങളും കൃത്യമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത സന്ദർഭങ്ങളേറെയാണ്. സംഭാഷണം വേറാരോ വിളിച്ചുപറയുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു ചിലപ്പോൾ.

മഴ ഈ സിനിമയിലെ പ്രധാന സാന്നിധ്യമാണ്. അത് കൃത്രിമ മഴയല്ലാത്തതിനാൽ മനോഹരമാണ്. മഴ സാന്ത്വനത്തിന്റെ കുളിർമയാവാം, നിസ്സഹായതയുടെ കണ്ണീരാവാം– ജയരാജ് ചേർത്ത കവിതയുടെ കഷണം!

ജയരാജിന്റെ ' നവരസ പരമ്പര' യിൽ ആദ്യത്തേതാണത്രേ കരുണം. (ക്രിസ്റ്റഫ് കിസ്ലോവ്സ്കിയുടെ ' ഡലോഗ് സീരീസ്' ഓർത്തുപോകും.) 10 ലക്ഷം രൂപ മാത്രം ചെലവിട്ട് 15 ദിവസം കൊണ്ട് 16 എം. എം. ഫിലിമിൽ പകർത്തിയ 'കരുണം' ഒരു പ്രതിരോധ പാഠം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. അത് നാം സ്വീകരിക്കണം. അതേസമയം ജയരാജനോട് നമ്മളിനിയും കലഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കാരണം ഒരുറച്ച തട്ടകം നിശ്ചയിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും മടിക്കുന്നുണ്ട്. നൂറാംകിട സിനിമകളുടേയും അവതാരകനാണ് ജയരാജ്. ഹിന്ദിയിലെ രാം ഗോപാൽ വർമ്മയുടെ മലയാളപതിപ്പിനുവേണ്ടിയല്ല നാം ജയരാജിനെ പ്രോ